

кнѣжи нови-тѣ тълкованія на Іоанна *Гусса*, на *Лутера*, на *Калвина*, на *Цвинглія*, кои-то повлекли подыратъ си многу послѣдователи.

§ 31.

За честь и слава обаче на благоразуміе-то и не полатима та твърдостъ на нашы-тѣ Българе въ вѣра та, и да се похвалѣмъ; не е ме срамъ, нити пакъ страхъ; зашто-то нѣма да сльжѣмъ, какво-то и да кажѣмъ. Тѣ откакъ сѣ приели Источнѣ-тѣ православнѣ вѣрѣ въ време то на Царятъ си *Бориса*, (и на Гръцкѣтъ *Михаила*) ако и да сѣ тѣрпѣли голѣмы неправды, какъ-то иднесь даже тѣрпятъ отъ Циреградска-та Патріаршія: не се обаче съ гледва ни едно роптаніе въ тѣхъ кѣмъ вѣра-та. Макаръ да сѣ претеглили и голѣмы насилія, какъ-то отъ Господствующыятъ народъ, въ времето на необузданны-тѣ Яничаре, тѣй и отъ злоупотребенія то на обща та ни майка, Велика-та Църква; не сѣ подали обаче гърбъ еще, като да немыслятъ, да изпълнятъ желаніе-то на вѣчны-ятъ си поборникъ, на вѣчныятъ врагъ, кой-то секаквы примки плете, за да ги уклони отъ нея. — Кой-то желае, нека процете на Кормчатъ въ начело-то; тамъ ще наѣбри много убѣдителины доказателства за подвѣрденіе на истинна та ми, и нека сравни днешни-тѣ постѣпки на Църква-та, пакъ ще и самъ да познае! Тамъ-то казва, отъ какво Българскій атъ Царь се е съблзнилъ и сеи поставилъ Патріархъ въ столичныятъ градъ *Търновъ*. — Туй патріаршество, пишѣтъ пакъ други историцы, се продължавало до седмнадесетыятъ половина тукуречи вѣкъ, и послѣ се преобърнѣло пакъ на Гръцки Екзархатъ, споредъ нѣкакъ навѣты пакъ на. Тукъ не е мѣсто да ги описваме подробно; нека се обърнемъ пакъ кѣмъ Църква-та: Мы твърдо съхраняваны съжзатъ на Духовно-то съединеніе на четири тѣхъ Патріаршески Престола, Константинопольскѣтъ, Александрійскѣтъ, Антиохійскѣтъ и Іерусалимскѣтъ. Представители-тѣ на свои-тѣ стары Църкви. Тѣ сички-тѣ съ ставятъ Единъ, Свѣтъ, Съборнъ и